

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 18 februari 1999

Nr 178—182

INNEHÅLL

Nr		Sidan
178	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Albanien om främjande av och skydd för investeringar	597
179	Förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Albanien om främjande av och skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen ..	598
180	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Oman om främjande av och skydd för investeringar	599
181	Förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Oman om främjande av och skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen	600
182	Lag om ändring av lagen om utlämning för brott	601

Nr 178

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Albanien om främjande av och skydd för investeringar

Given i Helsingfors den 13 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Bestämmelserna i den i Helsingfors den 24 juni 1997 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Albanien regering ingångna överenskommelsen om främjande av och skydd för investeringar är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §
Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 13 november 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Ole Norrback*

RP 93/1998
UtUB 14/1998
RSv 115/1998

Nr 179

Förordning**om ikraftträdande av överenskommelsen med Albanien om främjande av och skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen**

Given i Helsingfors den 12 februari 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde stadgas:

1 §

Den i Helsingfors den 24 juni 1997 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Albanien regering ingångna överenskommelsen om främjande av och skydd för investeringar, i vilken vissa bestämmelser godkänts genom en lag av den 13 november 1998 (178/1999) och vilken republikens president godkänt den 13 november 1998 och beträffande vilken noterna om dess godkännande utväxlats den 20 januari 1999, träder i

kraft den 20 februari 1999 som därom överenskommits.

2 §

Lagen av den 13 november 1998 om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Albanien om främjande av och skydd för investeringar (178/1999) och denna förordning träder i kraft den 20 februari 1999.

Helsingfors den 12 februari 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI***Minister Ole Norrback*

Nr 180**L a g****om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Oman om främjande av och skydd för investeringar**

Given i Helsingfors den 13 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Bestämmelserna i den i Muscat den 27 september 1997 mellan Republiken Finlands regering och Sultanatet Omans regering ingångna överenskommelsen om främjande av och skydd för investeringar är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §
Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 13 november 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Ole Norrback

Nr 181

Förordning**om ikraftträdande av överenskommelsen med Oman om främjande av och skydd för investeringar och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen**

Given i Helsingfors den 12 februari 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde stadgas:

1 §
Den i Muscat den 27 september 1997 mellan Republiken Finlands regering och Sultanatet Omans regering ingångna överenskommelsen om främjande av och skydd för investeringar, i vilken vissa bestämmelser godkännts genom en lag av den 13 november 1998 (180/1999) och vilken republikens president godkänt den 13 november 1998 och beträffande vilken noterna om dess godkän-

nande utväxlats den 20 januari 1999, träder i kraft den 20 februari 1999 som därom överenskommits.

2 §
Lagen av den 13 november 1998 om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Oman om främjande av och skydd för investeringar (180/1999) och denna förordning träder i kraft den 20 februari 1999.

Helsingfors den 12 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Ole Norrback*

Nr 182

Lag

om ändring av lagen om utlämning för brott

Given i Helsingfors den 12 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 7 juli 1970 om utlämning för brott (456/1970) 3, 4 och 12 §, 32 § 1 mom., 33 § 2 mom. samt 34 §, av dessa lagrum 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 819/1990 och

fogas till 2 § ett nytt 2 mom., till 6 § ett nytt 3 mom., till 10 § ett nytt 2 mom. och en ny mellanrubrik före 34 § samt till lagen nya 35—48 §, som följer:

2 §

En finsk medborgare kan dock utlämnas för lagföring till en medlemsstat i Europeiska unionen. En finsk medborgare får inte utlämnas för ett politiskt brott eller för ett brott som har begåtts i Finland eller ombord på ett finskt fartyg på öppna havet eller ombord på ett finskt luftfartyg. En finsk medborgare får inte heller annars utlämnas, om inte gärningen är ett sådant brott eller gärningen, om den hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden, skulle vara att anse som ett brott för vilket det strängaste straffet enligt finsk lag är fängelse i minst fyra år.

3 §

För ett brott som har begåtts i Finland eller ombord på ett finskt fartyg eller luftfartyg får den som inte är finsk medborgare utlämnas endast, om lagföring för brottet i den stat som anhållit om utlämning anses ändamålsenlig och det straff som i den främmande staten skulle kunna följa på brottet inte väsentligt avviker från påföljd som enligt finsk lag kan följa på brottet. Begärs utlämning för verkställighet av straff, får begäran bifallas endast om straffpåföljden inte väsentligt avviker från vad som här hade kunnat följa på brottet.

4 §

Utlämning får inte ske, om inte den gärning för vilken utlämning begärs är eller,

om den hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden, skulle vara att anse som ett brott för vilket det strängaste straffet enligt finsk lag är fängelse i minst ett år.

Till en medlemsstat i Europeiska unionen får dock den som inte är finsk medborgare utlämnas för ett sådant brott för vilket, om det hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden, det strängaste straffet enligt finsk lag är fängelse i minst sex månader och på vilket enligt lagen i den ansökande staten kan följa frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader.

Den som inte är finsk medborgare kan också utlämnas till en medlemsstat i Europeiska unionen för sådan konspiration eller sammanslutning av brottslingar i syfte att begå brott som avses i artikel 3.1 i konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater, även om gärningen inte är straffbar enligt finsk lag.

Den som i en främmande stat har dömts för en gärning som avses i 1—3 mom. får utlämnas endast, om påföljden, till den del den inte har avtjänats, omfattar förlust av friheten i minst fyra månader.

Avser begäran om utlämning flera gärningar och föreligger ovan nämnda förutsättningar i fråga om någon av dessa, får begäran bifallas även för de övriga gärningarnas del, om dessa eller gärningar som motsvarar dem är straffbelagda enligt finsk rätt.

Utan hinder av 1—4 mom. kan utlämning ske för en gärning som, om den hade be-

gått i Finland under motsvarande förhållanden, skulle vara att anse som penningförfalskningsbrott, förberedelse till penningförfalskning eller användning av falska pengar.

6 §

Förbudet i 1 mom. tillämpas inte då den som inte är finsk medborgare utlämnas till en medlemsstat i Europeiska unionen.

10 §

Förbudet i 1 mom. tillämpas inte vid utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen för ett brott på vilket enligt 1 kap. (626/1996) strafflagen finsk lag inte kan tillämpas.

12 §

Vid beviljande av utlämning skall följande villkor i tillämpliga delar ställas:

1) utan medgivande enligt 32 § får den utlämnade inte i den stat till vilken utlämningen sker åtalas eller straffas för något annat brott som begåtts före utlämningen eller vidareutlämnas till en annan stat, utom i det fall att han inte har lämnat landet inom 45 dagar efter det att inget hinder för detta förelåg, eller om han återvänt dit sedan han lämnat landet. Har den som inte är finsk medborgare utlämnats till en medlemsstat i Europeiska unionen, kan han dock utan ett sådant medgivande som avses i 32 § åtalas eller straffas för ett annat brott som han har begått före utlämningen, om han givit sitt samtycke till detta eller om för brottet enligt lagen i den ansökande staten inte kan följa frihetsstraff eller någon annan åtgärd som omfattar frihetsberövande. Har den som inte är finsk medborgare utlämnats till en medlemsstat i Europeiska unionen kan han också utan ett sådant medgivande som avses i 32 § vidareutlämnas till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, om han samtyckt till vidareutlämningen eller till att han kan åtalas eller straffas också för något annat brott som han har begått före utlämningen,

2) den utlämnade får inte utan tillstånd åtalas för det ifrågavarande brottet vid en domstol som har fått behörighet att döma i sådana mål endast tillfälligt eller under särskilda undantagsförhållanden,

3) ett dödsstraff som ådömts den utlämnade får inte verkställas.

När en finsk medborgare utlämnas till en

medlemsstat i Europeiska unionen, skall som villkor ställas att den ansökande staten för binder sig att omedelbart återföra den utlämnade till Finland för att avtjäna eventuellt frihetsstraff efter att domen vunnit laga kraft, om den utlämnade givit sitt samtycke till detta. Frihetsstraffet verkställs i enlighet med lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987).

I det fall som avses i 5 § skall uttryckligen anges att den som utlämnas inte får straffas enligt ett stadgande som avser militärt brott.

När någon enligt 6 § utlämnas för en gärning som inte till sin huvudsakliga beskaffenhet kan anses som ett politiskt brott, skall som villkor ställas att gärningen, då den utlämnade döms till straff, inte får anses som ett politiskt brott.

Då utlämning beviljas kan dessutom ställas andra villkor som anses nödvändiga.

32 §

Utan hinder av villkoren för utlämning kan justitieministeriet på framställning av en främmande stat lämna medgivande till att den som utlämnats får åtalas eller straffas för något annat före utlämningen förövat brott än det för vilket utlämningen skett, eller vidareutlämnas till en annan stat. Beträffande sådan framställning och de villkor, som skall ställas för utlämningen, gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om utlämning från Finland. Medgivande för vidareutlämning av finsk medborgare får dock inte lämnas.

33 §

Sker utlämningen till något av de övriga nordiska länderna, får likväl även en finsk medborgare transporteras genom riket, om förutsättning för utlämning av honom till den mottagande staten enligt lagen den 3 juni 1960 om utlämning för brott Finland och de övriga nordiska länderna emellan (270/1960) föreligger eller det är fråga om utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen och förutsättningarna enligt denna lag för utlämningen till den mottagande staten föreligger.

*Förenklat förfarande för utlämning mellan
Europeiska unionens medlemsstater*

34 §

Om den som är eftersökt för utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen samtycker till utlämningen, tillämpas på utlämningen ett förenklat förfarande i enlighet med 35—47 §.

35 §

Begäran skall innehålla uppgifter om

- 1) den eftersöktes identitet,
- 2) den myndighet som begär att den eftersökte skall tas i förvar,
- 3) att ett häktningsbeslut eller en verkställbar dom föreligger,
- 4) brottets beskaffenhet och brottsrekvisit,
- 5) omständigheterna kring brottet, inklusive uppgift om tidpunkten och platsen för brottet samt den eftersöktes del i brottet, samt
- 6) i mån av möjlighet följderna av brottet.

36 §

Centralkriminalpolisen skall omedelbart underrätta justitieministeriet om begäran när den eftersökte till följd av begäran tagits i förvar eller annars påträffats, men det inte har ansetts nödvändigt att ta den eftersökte i förvar.

37 §

Då den eftersökte till följd av begäran tagits i förvar eller annars påträffats, skall centralkriminalpolisen omedelbart göra en undersökning i saken.

38 §

Vid undersökningen skall den eftersökte tillfrågas om han samtycker till utlämning enligt det förenklade förfarandet.

Den eftersökte skall underrättas om hans möjlighet att i enlighet med 12 § 1 mom. 1 punkten samtycka till att han i den stat till vilken han utlämnas, får åtalas eller straffas för något annat brott som han begått före utlämningen än det som ligger till grund för utlämningen, samt samtidigt till att han kan vidareutlämnas till en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Den eftersökte skall underrättas om betydelsen av samtycke till det förenklade förfarandet för utlämning samt sådant samtycke som avses i 2 mom. Underrättelse enligt 1 och 2 mom. skall protokollföras.

39 §

Samtycke till utlämning enligt det förenklade förfarandet och samtycke som avses i 38 § 2 mom. skall lämnas inför tingsrätten och protokollföras. Vid ärendets behandling, där den eftersökte personligen skall närvara, iaktas i tillämpliga delar vad som föreskrivs om behandling av ett häktningsyrkande. Centralkriminalpolisen skall utan dröjsmål tillställa justitieministeriet det protokoll som upprättats i saken.

40 §

Justitieministeriet avgör om begäran om utlämning enligt det förenklade förfarandet skall bifallas.

Justitieministeriet kan be den ansökande staten lämna ytterligare uppgifter, om detta förutsätts för att ett beslut om utlämning skall kunna fattas.

41 §

Om den eftersökte samtycker till utlämning enligt det förenklade förfarandet, skall centralkriminalpolisen omedelbart underrätta den ansökande statens behöriga myndighet om detta.

Om den eftersökte har tagits i förvar enligt 31 §, skall centralkriminalpolisen senast tio dagar från tagandet i förvar underrätta den ansökande statens behöriga myndighet om den eftersökte samtyckt till utlämningen eller inte.

Den ansökande statens behöriga myndighet skall också underrättas om den eftersökte gett sådant samtycke som avses i 38 § 2 mom.

42 §

Om den eftersökte samtycker till utlämning enligt det förenklade förfarandet, skall justitieministeriet fatta beslut om utlämningen senast tjugo dagar efter att samtycke gavs.

43 §

Den eftersökte kan återkalla sitt samtycke till utlämning enligt det förenklade förfarandet.

44 §

Centralkriminalpolisen skall underrätta den ansökande statens behöriga myndighet om utlämningsbeslutet omedelbart och senast tjugo dagar efter att samtycke gavs.

Nr 182

45 §

Den eftersökte skall utlämnas inom tjugo dagar från det att den ansökande staten har underrättats om beslutet om utlämning. Om den eftersökte fortfarande hålls i förvar då tidsfristen löper ut, skall han sättas på fri fot.

46 §

Centralkriminalpolisen underrättar den ansökande statens behöriga myndighet om ett oöverstigligt hinder leder till att den eftersökte inte kan utlämnas inom den tid som anges i 45 §. Myndigheterna skall då samsamman överenskomma om en ny utlämningsdag. Utlämningen skall ske inom tjugo dagar från den nya överenskomna dagen. Om den eftersökte fortfarande hålls i förvar då tidsfristen löper ut, skall han sättas på fri fot.

47 §

Den eftersökte har rätt till biträde enligt

Helsingfors den 12 februari 1999

24 §. Biträdet skall vara närvarande i tingsrätten vid behandlingen i enlighet med 39 §.

48 §

I ett beslut som justitieministeriet har fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999. Bestämmelserna om utlämning av finsk medborgare tillämpas dock först då den i Bryssel den 27 september 1996 upprättade konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater har trätt i kraft eller före detta mellan Finland och en sådan stat, som avgett en förklaring som avses i artikel 18.4 i konventionen, varvid bestämmelserna tillämpas när 90 dagar har förflutit efter den dag då den sista förklaringen deponerades.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Olli-Pekka Heinonen